

to Ting: For det første i den Retning, som den ærede Finansminister allerede har accentueret, nemlig at Forslaget opgiver det forlangende, som hidtil stadig er blevet fremsat fra Venstres Side, nemlig at en Revision af Toldloven, af vort indirekte Skattesystem, skulde nødvendigvis medføre en Nedgang i Stattebyrden som Helhed. Det andet nye ser jeg deri, at dette Forslag opgiver Bestræbelserne for som hidtil at gennemføre en Revision af Toldloven som Helhed, at det — i alt Fald i den Stikelse, hvori det her foreligger — kun tager et ganske enkelt Stykke af Toldloven ud, indskrænker sig til at berøre to Artikler alene og lader det øvrige ligge.

Hvad nu det første Punkt angaar, kan jeg ikke andet end udtale, at i denne Henseende har Forslaget min Sympati. Her stiller det sig paa samme Standpunkt, som jeg for mit Vedkommende ved alle tidligere Behandlinger af Toldloven har hævdet. Hvis den Opfattelse skal fastholdes, at en Revision af vore indirekte Skatter kun er ønskelig, saa fremt den ledsages af en Nedsættelse af Stattebyrden, saa er det klart, at der er intet, der taler for dette Forslag. Hvis det kun er en Nedsættelse af Stattebyrden, som kan bære en Toldreform, saa er der ikke noget til at bære dette Forslag. Men dette er ikke min Opfattelse. Ved tidligere Forhandlinger om Toldloven har jeg gjort gældende, at Statskassen uden nogen Ulempe vilde kunne opføre en Sum af 1 op til 2 Millioner Kroner, hvis der for denne Sum kunde købes en virkelig hensigtsmæssig og gennemgribende Toldreform. Uagtet meget har forandret sig i Løbet af de 6 Aar, siden et Regeringslovsforslag om denne Sag sidst var til Behandling her i Tinget, saa er jeg overbevist om, at Statskassen meget vel kunde gøre det ogsaa nu, og at Landet vilde staa sig ved, om det blev gjort. Men paa den anden Side er jeg overbevist om, at der kan iværksættes en nyttig, om end maaske mindre omfattende Reform ogsaa indenfor den givne finansielle Ramme. I vor nu 27 Aar gamle Toldlov findes der mange Bletter, mange uheldige Poster, som det under alle Omstændigheder vilde være højt ønskeligt at saa fjærmede, selv inden for den finansielle Ramme, som de indirekte Skatters nuværende Udbytte angiver. Det, at Forslagsstillerne jo ogsaa gennem dette Forslag antyde, at de for deres Vedkommende opgave den hidtidige Forbring om en Skattenedsættelse af et lignende Beløb som Krigsskatten, er maaske kommet noget overraskende for dem, der have troet, at Tinget fremdeles stod paa sit gamle

Standpunkt. Men jeg for mit Vedkommende kan i denne Henseende, som sagt, ikke andet end hilse Forslaget velkommen. Jeg tror, at vi med nogen Nytte kun kunne behandle Spørgsmaalet om en almindelig Toldreform ud fra det Synspunkt, at vi i Hovedsagen maa holde os indenfor den givne finansielle Ramme, idet vi overfor Regeringens Modstand ikke kunne gennemføre en Reform, der vilde medføre i alt Fald nogen væsentlig Nedgang i Indtægterne.

Men medens jeg altsaa i denne Henseende hder Forslaget min Tilslutning, stiller det sig noget anderledes, naar jeg ser paa dets positive Indhold. Jeg kan ikke nægte, at da frembyder der sig for mig flere meget væsentlige Betæneligheder. Ved første Ojekast vil dette Forslag for mange vistnok synes meget loffende, meget tiltalende. Naar man ser paa Forslaget ganske isoleret, naar man ser bort fra alle andre Betragtninger, saa synes det at stille en overfor det simple Valg: Hvad vil du helst have skattefrit, Sukker eller Æl? Jeg er ikke i Tvivl om, at mange her vilde bede om at saa Sukkeret skattefrit, enten fordi de selv eller de Kredse, hvori de bevæge sig, nære dette Dnske, eller fordi de betænke, at Æl er noget, man kan drikke sig fuld i, eller af mange andre Grunde. Jeg tror nok, at som Stikord betragtet er Sukker det, der vil bære Prisen fremfor Æl. Men her i Salen kunne vi jo ikke holde os til Stikord. Vi maa gaa Tingene nærmere ind paa Livet, og ikke mindst erindre, at et Forslag som dette ikke kan overvejes isoleret. En Skattereform, der tager en saa stor Mundfuld, som 6 Millioner er efter vore Forhold, maa nødvendigvis ses i Sammenhæng med hele vort Skattesystem. Der er da navnlig tre Hovedpunkter, som jeg her vil dvæle ved: For det første Forslagets Betydning med Hensyn til Løsningen af en almindelig Toldreform, derefter dette Forslags egen selvstændige Betydning i økonomisk Henseende og endelig dets sociale Betydning, jeg mener dets Betydning i Henseende til Stattebyrdens Fordeling og Beskatningens Retfærdighed.

Forst og fremmest altsaa, hvilken Indflydelse vil Vedtagelsen af dette Forslag have for Gennemførelsen af en almindelig Toldreform? De Forandringer, som Forslaget paa sin Gang gennem Livet kan komme til at undergaa, ere jo ikke lette at forudsige; men saaledes som det her foreligger, er jeg ikke i Tvivl om, at dets Vedtagelse vilde gøre Gennemførelsen af en almindelig Toldreform vanskelig og forhen Narrække rimeligvis aldeles umulig. Der er jo to Formaal, som vi ved Behandlingen af Toldloven stadig